

**Bruxelles, 18 septembrie 2025
(OR. en)**

12998/25

**EF 291
ECOFIN 1207
DELECT 135**

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	17 septembrie 2025
Destinatar:	Dna Thérèse BLANCHET, Secretară Generală a Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2025) 6032 final
Subiect:	DECIZIA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI din 17.9.2025 privind reînnoirea constatării că regimul de solvabilitate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic aplicabil întreprinderilor cu sediul central în țara terță respectivă este temporar echivalent cu regimul prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2025) 6032 final.

Anexă: C(2025) 6032 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 17.9.2025
C(2025) 6032 final

DECIZIA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI

din 17.9.2025

privind reînnoirea constatării că regimul de solvabilitate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic aplicabil întreprinderilor cu sediul central în țara terță respectivă este temporar echivalent cu regimul prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei¹ prin care se acordă Braziliei și Mexicului echivalență temporară în temeiul articolului 227 din Directiva Solvabilitate II și Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei² prin care se acordă Japoniei echivalență temporară în temeiul articolului 227 din Directiva Solvabilitate II se aplică de la 1 ianuarie 2016 și expiră la 1 ianuarie 2026.

Articolul 227 alineatul (6) din Directiva Solvabilitate II³ prevede următoarele: „*Echivalența temporară face obiectul unor reînnoiri pentru perioade suplimentare de 10 ani în cazul în care sunt respectate în continuare criteriile menționate la alineatul (5). Comisia adoptă orice astfel de act delegat în conformitate cu articolul 301a și fiind asistată de EIOPA în conformitate cu articolul 33 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.*”

În 2024, Comisia a primit asistență din partea Autorității Europene de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) în ceea ce privește Brazilia, Mexic și Japonia, în urma căreia autoritatea a concluzionat că sunt îndeplinite în continuare condițiile pe baza cărora Comisia a adoptat deciziile sale delegate din 2015. Aceste constatări factuale sunt reiterate și actualizate în prezenta decizie delegată a Comisiei.

Prezenta decizie delegată a Comisiei reînnoiește echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate din Brazilia, Japonia și Mexic pentru o perioadă de 10 ani începând de la 1.1.2026.

2. CONSULTĂRI ÎNAINTEA ADOPTĂRII ACTULUI

În conformitate cu orientările privind o mai bună legiferare, prezenta decizie delegată a Comisiei a fost publicată pe portalul „Exprimați-vă părerea”, propunerea primind contribuții favorabile din partea a două părți interesate. Serviciile Comisiei au analizat observațiile primite și au concluzionat că pot proceda la reînnoirea deciziei privind echivalența temporară pentru Brazilia, Mexic și Japonia în temeiul articolului 227 din Directiva Solvabilitate II. Experții din statele membre au fost consultați la 4.6.2025 prin intermediul Grupului de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Articolul 227 din Directiva Solvabilitate II se referă la adoptarea deciziilor privind echivalența în cazul întreprinderilor de asigurare din țările terțe care fac parte din grupuri de asigurări cu sediul în UE.

¹ Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări (JO L 323, 9.12.2015, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

² Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflate în vigoare în Japonia cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului, C/2015/8147, JO L 58, 4.3.2016, p. 55.

³ Text consolidat: Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (reformare) (Text cu relevanță pentru SEE) <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02009L0138-20240109>

Articolul 227 alineatul (6)⁴ din Directiva Solvabilitate II clarifică faptul că „echivalența temporară face obiectul unor reînnoiri pentru perioade suplimentare de 10 ani în cazul în care sunt respectate în continuare criteriile menționate la alineatul (5)”.

⁴ Idem răspunsul la întrebarea nr. 2.

DECIZIA DELEGATĂ (UE) .../... A COMISIEI

din 17.9.2025

privind reînnoirea constatării că regimul de solvabilitate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic aplicabil întreprinderilor cu sediul central în țara terță respectivă este temporar echivalent cu regimul prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II)⁵, în special articolul 227 alineatul (6),

întrucât:

- (1) În Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei⁶ și în Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei⁷ s-a stabilit că regimurile de solvabilitate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic aplicabile întreprinderilor de asigurare și de reasigurare cu sediul central în țările terțe respective trebuie considerate temporar echivalente cu regimul prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE. Această echivalență temporară a fost acordată începând cu 1 ianuarie 2016, pentru o perioadă de 10 ani. Articolul 227 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 2009/138/CE prevede posibilitatea reînnoirii echivalenței temporare respective pentru perioade suplimentare de 10 ani, cu condiția să se respecte în continuare criteriile prevăzute la articolul 227 alineatul (5) din directiva respectivă și sub rezerva adoptării unui act delegat al Comisiei în acest sens. În plus, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale („EIOPA”) trebuie să acorde asistență Comisiei atunci când ia o astfel de decizie.
- (2) În Brazilia, Decretul-lege nr. 73/1966 privind asigurările stabilește că întreprinderile de asigurare, pentru a-și garanta toate obligațiile, trebuie să stabilească provizioane tehnice, fonduri speciale și provizioane în conformitate cu criteriile stabilite de către Consiliul Național al Asigurărilor Private (*Conselho Nacional de Seguros Privados* – CNSP). În temeiul rezoluției CNSP 3162/2014, capitalul minim necesar reprezintă

⁵ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁶ Decizia delegată (UE) 2015/2290 a Comisiei din 5 iunie 2015 privind echivalența temporară a regimurilor de solvabilitate în vigoare în Australia, Brazilia, Canada, Mexic și Statele Unite, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare având sediul central în aceste țări (JO L 323, 9.12.2015, p. 22, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2015/2290/oj).

⁷ Decizia delegată (UE) 2016/310 a Comisiei din 26 noiembrie 2015 privind echivalența regimului de solvabilitate pentru întreprinderile de asigurare și de reasigurare aflat în vigoare în Japonia cu regimul stabilit în Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 58, 4.3.2016, p. 55, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_del/2016/310/oj).

valoarea cea mai mare dintre capitalul propriu și capitalul de risc. Capitalul propriu este o sumă fixă care depinde de tipul de entitate și de regiunile în care aceasta a fost autorizată să desfășoare activități, la fel ca și capitalul de risc, care este suma cerințelor de capital corespunzătoare riscului de subscriere, de credit, operațional și de piață. Pentru majoritatea întreprinderilor de asigurare, capitalul de risc este mai mare decât capitalul propriu și, prin urmare, determină valoarea capitalului minim necesar. Rezoluția CNSP 432/2021 stabilește normele de utilizare a unui model intern ca alternativă la o formulă standard de calculare a capitalului minim necesar. Se aplică cerințe minime în materie de guvernanță. Întreprinderile de asigurare trebuie să efectueze controale interne cu privire la activitățile lor, la sistemele de informare și la respectarea cerințelor legale. Organismul de supraveghere a asigurărilor private (*Superintendência de Seguros Privados* – SUSEP) este responsabil cu supravegherea sectorului asigurărilor din Brazilia. SUSEP funcționează în cadrul Ministerului de Finanțe, ca organism executiv pentru reglementările stabilite de către CNSP. Consiliul său de conducere este un organism independent care are autoritatea de a stabili politicile generale ale SUSEP în vederea reglementării și a respectării rezoluțiilor CNSP care intră în domeniul său de competență. Întreprinderile de asigurare sunt obligate să transmită lunar către SUSEP date privind capitalul, activele, pasivele, veniturile și cheltuielile și trimestrial detalii privind operațiunile, bilanțul contabil și un cont de profit și pierderi. Întreprinderile de asigurare trebuie să își publice situațiile financiare, care conțin informații cantitative și calitative. SUSEP poate încheia acorduri și poate face schimb de informații cu autorități de supraveghere străine; aceasta este, din 2014, semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. Informațiile pot fi utilizate numai în scopuri de supraveghere care intră în sfera funcțiilor de supraveghere ale SUSEP. În plus, informațiile obținute de la alte autorități sunt utilizate numai în scopul pentru care au fost solicitate. Conform legii, actualii și foștii membri ai personalului SUSEP se supun obligației legale de a respecta confidențialitatea.

- (3) În Mexic, actul de stabilire a unui nou cadru prudential în domeniul asigurărilor, *Ley de Instituciones de Seguros y de Fianzas* (LISF), a intrat în vigoare la 4 aprilie 2015. Această lege prevede respectarea cerinței de capital de solvabilitate (CCS), care acoperă riscurile de subscriere, financiare și de contrapartidă. Cel puțin o dată pe an au loc simulări de criză (test dinamic de solvabilitate). Regimul mexican permite utilizarea fie a unei formule standard, fie a unui model intern pentru calcularea cerinței de capital de solvabilitate. *Comisión Nacional de Seguros y Fianzas* (CNSF) este responsabilă cu supravegherea întreprinderilor de asigurare de viață și a celor de asigurări generale din Mexic. Aceasta are competența independentă de a acorda licențe sau de a retrage licența întreprinderilor de asigurare. Întreprinderile de asigurare trebuie să raporteze cel puțin trimestrial CNSF date privind organizarea, operațiunile, contabilitatea, investițiile și capitalul. Întreprinderile de asigurare trebuie, de asemenea, să prezinte informații privind obiectivele, politicile și practicile lor în ceea ce privește reținerea, transferul sau reducerea riscurilor și trebuie să publice informații cantitative și calitative cu privire la operațiunile lor, la situația lor tehnică și financiară și la riscuri. CNSF poate coopera și face schimb de informații cu autoritățile de supraveghere străine în cazul în care există un acord privind schimbul de informații. O serie de astfel de acorduri sunt în vigoare, iar CNSF este, din 2014, semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. În cazul în care există un acord de schimb de informații între CNSF și o autoritate de

supraveghere dintr-o altă țară, CNSF trebuie să-i solicite autorității de supraveghere respective acordul prealabil de a divulga informațiile pe care i le-a furnizat aceasta. Personalul CNSF și foștii membri ai personalului nu sunt autorizați să divulge informații confidențiale. Cerințele privind secretul profesional sunt prevăzute în legislația națională și orice încălcare a secretului profesional este pasibilă de sancțiuni.

- (4) În Japonia, regimul japonez de solvabilitate este prevăzut în Legea privind activitățile de asigurare și în Ordonanța privind activitățile de asigurare. Japonia are o autoritate de supraveghere independentă în domeniul asigurărilor, care dispune de competențele și resursele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile, și anume Agenția pentru servicii financiare din Japonia (JFSA). JFSA a lucrat la introducerea noului regim de solvabilitate, care se bazează pe rata de solvabilitate bazată pe valoarea economică (ESR); aceste noi reguli de calculare a solvabilității încep să se aplice efectiv în exercițiul financiar care se încheie la 31 martie 2026. Întreprinderile de asigurare și reasigurare trebuie să prezinte JFSA informații detaliate, iar JFSA are competențe extinse de restructurare sau lichidare a întreprinderilor de asigurare și reasigurare aflate în dificultate. Atât pentru întreprinderile de asigurări de viață, cât și pentru cele de asigurări generale, intervenția autorităților de supraveghere poate fi declanșată atunci când se ating trei praguri diferite, definite ca rate diferite ale marjei de solvabilitate (Solvency Margin Ratios – SRM), exprimate ca raportul dintre dublul valorii fondurilor proprii și cerința de capital denumită „risc total” (Total Risk). Indicatorul „risc total” acoperă riscul de subscriere, riscul aferent ratei dobânzii și riscul de piață, riscul operațional și riscul de catastrofă. Se acceptă utilizarea modelelor interne pentru riscul de catastrofă și riscul de garanție minimă. JFSA are competența de a impune anumite măsuri de remediere, chiar dacă nu a fost depășit pragul maxim de intervenție pentru autoritățile de supraveghere, de exemplu să oblige întreprinderile de asigurare să adopte măsuri pentru a-și îmbunătăți profitabilitatea, riscul de credit, de stabilitate sau de lichiditate. În cazul în care SRM este sub 0 %, JFSA poate ordona suspendarea totală sau parțială a activității. JFSA este și ea, din iunie 2011, semnatară a Memorandumului multilateral de înțelegere privind cooperarea și schimbul de informații al Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Domeniul Asigurărilor. La 30 ianuarie 2023, EIOPA a semnat un cadru de cooperare cu JFSA privind cooperarea în domeniul supravegherii asigurărilor. Angajații JFSA fac obiectul unor cerințe stricte privind respectarea secretului profesional. Normele și practicile JFSA protejează în mod adecvat informațiile confidențiale furnizate de autoritățile de supraveghere din străinătate. Toți actualii sau foștii angajați ai JFSA sunt obligați să păstreze confidențialitatea oricăror informații pe care le primesc în cursul exercitării atribuțiilor lor. Divulgarea neautorizată de informații poate conduce la sancțiuni disciplinare, anchete penale și pedepse. Informațiile primite de la autoritățile de supraveghere din străinătate care au fost clasificate ca fiind confidențiale sunt tratate în mod corespunzător și vor fi utilizate numai în scopurile stabilite de comun acord cu autoritatea de supraveghere străină în cauză.

- (5) Pe baza asistenței oferite de EIOPA și având în vedere cerințele de solvabilitate aplicabile în Brazilia, Japonia și Mexic, este clar că regimurile de solvabilitate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic, aplicabile întreprinderilor cu sediul central în țările terțe respective, îndeplinesc în continuare criteriile prevăzute la articolul 227 alineatul (5) din Directiva 2009/138/CE. Prin urmare, este oportun să se reînnoiască constatarea, prevăzută în Decizia delegată (UE) 2015/2290 și în Decizia delegată (UE) 2016/310, conform căreia regimurile de solvabilitate respective sunt temporar echivalente cu cel prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE. Cu toate acestea, Comisia poate efectua în orice moment o revizuire specifică, în cazul în care

evoluțiile relevante, inclusiv cele de la nivel internațional, impun reevaluarea echivalenței stabilite prin prezenta decizie. Astfel de revizuiți regulate sau specifice ar putea duce la modificarea sau abrogarea prezentei decizii. Prin urmare, Comisia ar trebui să continue să monitorizeze, cu sprijinul EIOPA, evoluția regimurilor de solvabilitate aflate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic, precum și respectarea condițiilor pe baza cărora a fost adoptată prezenta decizie,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Regimurile de solvabilitate aflate în vigoare în Brazilia, Japonia și Mexic, aplicabile întreprinderilor de asigurare și reasigurare cu sediul central în țările terțe respective, continuă să fie considerate ca fiind temporar echivalente cu regimul prevăzut în titlul I capitolul VI din Directiva 2009/138/CE.

Articolul 2

Se acordă o reînnoire a echivalenței temporare, de la 1 ianuarie 2026 până la 31 decembrie 2035.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 17.9.2025

*Pentru Comisie,
Președinta
Ursula VON DER LEYEN*